

Utorok 18. novembra 2008

23. domnieva sa, že revíziu použitých ukazovateľov, ako aj revíziu vzťahu medzi týmito dvoma hodnotiacimi tabuľkami treba realizovať pravidelne, aby sa prispôsobili vývoju vnútorného trhu;

*

* *

24. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade a Komisii a vládam a parlamentom členských štátov.

EMU@10: Prvých desať rokov fungovania Hospodárskej a menovej únie a výzvy do budúcnosti

P6_TA(2008)0543

Uznesenie Európskeho parlamentu z 18. novembra 2008 o EMU@10: prvých desať rokov existencie Hospodárskej a menovej únie a výzvy do budúcnosti (2008/2156(INI))

(2010/C 16 E/03)

Európsky parlament,

- so zreteľom na oznámenie Komisie zo 7. mája 2008 o EMU@10: úspechy a výzvy po desiatich rokoch existencie Hospodárskej a menovej únie (KOM(2008)0238) (oznámenie o EMU@10),
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 24. júna 2008 o verejných financiách v HMÚ – 2008 (KOM(2008)0387),
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 29. októbra 2008 s názvom „Od finančnej krízy k ozdraveniu: európsky rámec pre činnosť“ (KOM(2008)0706),
- so zreteľom na hospodársku prognózu Komisie na jeseň 2008 z 3. novembra 2008
- so zreteľom na zasadnutie Európskej rady z 15. a 16. októbra 2008,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 22. októbra 2008 zo zasadnutia Európskej rady z 15. a 16. októbra 2008 ⁽¹⁾,
- so zreteľom na mimoriadny samit Euroskupiny z 12. októbra 2008 o vládnych zárukách medzibankových pôžičiek,
- so zreteľom na závery zasadnutia Rady zo 4. novembra 2008,
- so zreteľom na výsledky neformálneho zasadnutia hláv štátov a vlád zo 7. novembra 2008,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 14. novembra 2006 o výročnej správe o eurozóne za rok 2006 ⁽²⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 12. júla 2007 o výročnej správe o eurozóne za rok 2007 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Prijaté texty, P6_TA(2008)0506.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 314 E, 21.12.2006, s. 125.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 175 E, 10.7.2008, s. 569.

Utorok 18. novembra 2008

- so zreteľom na svoje uznesenie z 20. februára 2008 o príspevku k jarnému zasadnutiu Európskej rady v roku 2008 vo vzťahu k Lisabonskej stratégii ⁽¹⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 15. novembra 2007 o Európskom záujme: uspieť s ohľadom na výzvy globalizácie ⁽²⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 15. februára 2007 o stave európskeho hospodárstva: prípravná správa o hlavných smeroch hospodárskej politiky na rok 2007 ⁽³⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 22. februára 2005 o verejných financiách v HMÚ – 2004 ⁽⁴⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 26. apríla 2007 o verejných financiách v HMÚ 2006 ⁽⁵⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 9. júla 2008 o výročnej správe Európskej centrálnej banky za rok 2007 ⁽⁶⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 1. júna 2006 o rozširovaní eurozóny ⁽⁷⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 20. júna 2007 o zlepšení spôsobu konzultácie s Parlamentom v postupoch týkajúcich sa rozšírenia eurozóny ⁽⁸⁾,
- so zreteľom na svoju pozíciu zo 17. júna 2008 o návrhu rozhodnutia Rady v súlade s článkom 122 ods. 2 zmluvy o prijatí jednotnej meny Slovenskom 1. januára 2009 ⁽⁹⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 14. marca 2006 o strategickej revízii Medzinárodného menového fondu ⁽¹⁰⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 5. júla 2005 o vykonávaní informačnej a komunikačnej stratégie týkajúcej sa eura a Hospodárskej a menovej únie ⁽¹¹⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 23. septembra 2008 s odporúčaniami pre Komisiu o zaisťovacích fondoch a private equity ⁽¹²⁾,
- so zreteľom na uznesenie Európskej rady z 13. decembra 1997 o koordinácii hospodárskej politiky v tretej etape HMÚ a o článkoch 109 a 109b Zmluvy o ES ⁽¹³⁾ 2,
- so zreteľom na príspevok Rady pre hospodárske a finančné záležitosti (ECOFIN) z 12. februára 2008 k záverom z jarného zasadnutia Európskej rady,
- so zreteľom na závery Rady zo 7. októbra 2008 o koordinovanej reakcii EÚ na spomalenie ekonomiky,
- so zreteľom na memorandum o porozumení z 1. júna 2008 o spolupráci medzi finančnými dozornými orgánmi, centrálnymi bankami a ministerstvami financií členských štátov Európskej únie v oblasti cezhraničnej finančnej stability,

⁽¹⁾ Prijaté texty, P6_TA(2008)0057.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 282 E, 6.11.2008, s. 422.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 287 E, 29.11.2007, s. 535.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 304 E, 1.12.2005, s. 132.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ C 74 E, 20.3.2008, s. 780.

⁽⁶⁾ Prijaté texty, P6_TA(2008)0357.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ C 298 E, 8.12.2006, s. 249.

⁽⁸⁾ Ú. v. EÚ C 146 E, 12.6.2008, s. 251.

⁽⁹⁾ Prijaté texty, P6_TA(2008)0287.

⁽¹⁰⁾ Ú. v. EÚ C 291 E, 30.11.2006, s. 118.

⁽¹¹⁾ Ú. v. EÚ C 157 E, 6.7.2006, s. 73.

⁽¹²⁾ Prijaté texty, P6_TA(2008)0425.

⁽¹³⁾ Ú. v. ES C 35, 2.2.1998, s. 1.

Utorok 18. novembra 2008

- so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,

- so zreteľom na správu Výboru pre hospodárske a menové veci a stanovisko Výboru pre medzinárodný obchod (A6-0420/2008),

- A. keďže 1. januára 1999 jedenásť členských štátov – Belgicko, Nemecko, Írsko, Španielsko, Francúzsko, Taliansko, Luxembursko, Holandsko, Rakúsko, Portugalsko a Fínsko – prijalo jednotnú menu Európskej únie,

- B. keďže od vzniku eurozóny sa k nej pridali ďalšie štyri členské štáty: Grécko v roku 2001, Slovinsko v roku 2007 a Cyprus a Malta v roku 2008,

- C. keďže eurozóna sa má ďalej rozširovať, pretože väčšina členských štátov, ktoré v súčasnosti nie sú v eurozóne, sa pripravuje na vstup do nej niekedy v budúcnosti a keďže Slovensko vstúpi do eurozóny 1. januára 2009,

- D. keďže Hospodárska a menová únia (HMÚ) bola v mnohých ohľadoch úspechom, pričom jednotná mena posilnila hospodársku stabilitu členských štátov, najmä v súvislosti so súčasnou finančnou krízou,

- E. keďže členstvo v eurozóne so sebou prináša vysoký stupeň vzájomnej hospodárskej závislosti medzi dotknutými členskými štátmi, a preto si vyžaduje užšiu koordináciu hospodárskych politík a účinnejšiu úlohu v rámci globálneho hospodárskeho a finančného riadenia s cieľom plne využiť výhody jednotnej meny a čeliť budúcim výzvam, akými sú zintenzívnený boj o prírodné zdroje, celosvetová hospodárska nerovnováha, zvyšujúci sa hospodársky význam nových trhov, zmena klímy a starnutie obyvateľstva v Európe,

- F. keďže priemerná inflácia počas prvých desiatich rokov existencie eurozóny v podstate zodpovedala cieľu Európskej centrálnej banky týkajúcemu sa cenovej stability, ktorým je miera inflácie blízko úrovne 2 %, avšak pod ňou; keďže inflácia sa nedávno zvýšila vysoko nad túto úroveň v dôsledku celosvetových štrukturálnych zmien, najmä v súvislosti so zvyšovaním cien energií a potravín, ako aj z dôvodu uvoľnenia menovej politiky v Spojených štátoch amerických a nedostatku ostrážitosti zo strany niekoľkých centrálnych bánk tretích krajín,

- G. keďže rýchlo rastúci dopyt po nedostatkových energiách a iných komoditách postupne posunul dodávky až na hranice kapacít a keďže rastúci tlak na ceny zhoršila skutočnosť, že komodity sa stále častejšie považujú za finančné aktíva, pretože sa môžu využívať na uchovávanie hodnoty,

- H. keďže otvorenosť eurozóny je vítaná a predpokladá sa, že súčasné zhodnocovanie eura môže mať negatívne účinky, najmä pokiaľ ide o sťažovanie vývozu a podporu dovozu na vnútorný trh, avšak možné sú aj pozitívne účinky, pretože pomáha hospodárstvu EÚ čeliť dramatickému zvýšeniu ceny ropy a súčasnej finančnej kríze,

- I. keďže celosvetové hospodárske prostredie bolo počas prvých desiatich rokov existencie eura priaznivé pre tvorbu pracovných miest, pričom bolo vytvorených takmer 16 miliónov pracovných miest – bez ohľadu na kvalitu vytvorených miest – a miera nezamestnanosti klesla z 9 % v roku 1999 na odhadovaných 7,3 % v roku 2008,

Utorok 18. novembra 2008

- J. keďže Európska únia vstupuje do obdobia hospodárskeho poklesu s klesajúcou mierou rastu z 3,1 % v roku 2006 na revidovanú prognózu od 2 do 1,4 % v roku 2008 a 0,2 % v roku 2009, pričom nezamestnanosť a sociálne vylúčenie dokonca ešte narastú,
- K. keďže hospodársky rast a rast produktivity bol neuspokojivý, pričom rast produkcie na pracovníka sa znížil na polovicu z úrovne 1,5 % v rokoch 1989 až 1998 na odhadovanú úroveň 0,75 % počas rokov 1999 až 2008,
- L. keďže euro sa rýchlo stalo druhou najvýznamnejšou medzinárodnou menou popri americkom dolári a keďže pre mnohé krajiny na celom svete zohráva dôležitú úlohu ako referenčná mena; keďže sa však potenciál eura na celosvetovej úrovni využíva nedostatočne, pretože eurozóna nemá riadne vymedzenú medzinárodnú stratégiu ani účinné medzinárodné zastúpenie,

Prvých desať rokov eura

1. zastáva názor, že jednotná mena sa stala symbolom Európy a ukázala, že Európa je schopná prijať rozhodnutia ďalekosiahleho významu v záujme spoločnej a blahobytnej budúcnosti;
2. víta skutočnosť, že euro prinieslo stabilitu a upevnilo hospodársku integráciu v eurozóne; víta stabilizačný účinok eura na celosvetové menové trhy najmä v časoch krízy; konštatuje, že vnútorná hospodárska divergencia sa ešte neznižila tak, ako sa očakávalo, a produktivita sa nevyvíjala uspokojivo vo všetkých oblastiach eurozóny;
3. s uspokojením konštatuje, že vytvorenie menových únií sa zvažuje aj v iných častiach sveta;
4. poukazuje na životne dôležité prepojenie medzi monetárnou politikou a obchodnou politikou na celosvetovej úrovni, na čo poukazuje nespočetné množstvo štúdií, a v tejto súvislosti zdôrazňuje pozitívnu úlohu, ktorú pri zabezpečovaní trvalo udržateľného rastu medzinárodného obchodu zohráva stabilita výmenného kurzu;
5. poukazuje na to, že používanie eura v čoraz širšom meradle ako medzinárodnej obchodnej meny prospieva najmä členským krajinám eurozóny, pretože znižuje podnikom z týchto krajín riziká spojené s výmenným kurzom, a tým aj náklady spojené s medzinárodným obchodom;
6. pripomína, že počas prvých desiatich rokov existencie HMÚ zohrával Európsky parlament aktívnu úlohu v hospodárskej aj menovej oblasti a urobil všetko, čo bolo v jeho silách, aby bola zabezpečená lepšia transparentnosť a demokratická zodpovednosť;
7. zdôrazňuje, že je potrebné vyvinúť väčšie úsilie s cieľom plne využiť výhody HMÚ, napríklad umožniť členským štátom a regiónom s HDP pod úrovňou priemeru dosiahnuť ostatné krajiny, a zvýšiť porozumenie občanov a ich oddanosť jednotnej mene;
8. navrhuje tieto body a konkrétne opatrenia v rámci vhodného časového plánu Hospodárskej a menovej únie:

Hospodárska divergencia, štrukturálne reformy a verejné financie

9. je presvedčený o tom, že hospodársku divergenciu by mohli znížiť cielenejšie a viac zosúladené hospodárske reformy poskytujúce mnohostrannú podporu, ktoré by boli včas koordinované na základe integrovaných politických usmernení pre rast a pracovné miesta (integrované usmernenia) a použitia kombinovaných politík, ako je zakotvené v Lisabonskej stratégii a zároveň výrazne pomôžu hospodárskej obnove po súčasnej finančnej kríze; zdôrazňuje, že treba zdokonaľiť a zjednodušiť postupy a metodiky zamerané na preskúmanie a hodnotenie vykonávania týchto usmernení na konci každého roka;

Utorok 18. novembra 2008

10. uznáva, že v oblasti modernizácie a hospodárskej výkonnosti zaznamenali najväčšie úspechy tie krajiny, ktoré kombinujú prezieravé a vyvážené štrukturálne reformy s nadpriemernými investíciami do výskumu, vývoja a inovácií, vzdelania, celoživotného vzdelávania a starostlivosti o deti, ako aj do obnovy spoľahlivých sociálnych sietí; konštatuje, že tieto členské štáty majú zväčša vysoko efektívnu a transparentnú administratívu, prebytok rozpočtu, podpriemerné miery zadlženia a veľmi kvalitné, efektívne a cieleňé hospodárenie s verejnými zdrojmi, pričom sa ukazuje, že podiel technického pokroku na národnom raste je v nich skoro dvojnásobný v porovnaní s priemerom EÚ; okrem toho konštatuje, že tieto členské štáty, ktoré predstavujú porovnávacie kritérium, sú vďaka vysokej miere zamestnanosti vrátane zamestnanosti žien a starších pracovníkov a vďaka mimoriadne vysokej pôrodnosti najlepšie pripravené na to, aby riešili výzvy starnúcej spoločnosti a zabezpečili vysokú úroveň konkurencieschopnosti;

11. zdôrazňuje potrebu vzájomného upevňovania stability a makroekonomických politík zameraných na rast tým, že vyvážená politika a investície sa stanú vecou spoločného záujmu; zdôrazňuje potrebu pozorne sledovať saldá verejných financií prostredníctvom efektívneho riadenia daňovej politiky a výdavkov a ich vplyv na dopyt a zároveň sa dohodnúť na vytváraní priaznivého prostredia pre cezhraničné fungovanie podnikov;

12. konštatuje, že revidovaný Pakt stability a rastu (PSR) sa osvedčil a že je potrebné dodržiavať požiadavky zásadnej konsolidácie rozpočtov, keďže demografické zmeny a možný pokles hospodárskeho rastu by mohli spôsobiť rozpočtové problémy v členských štátoch, ktoré patria do eurozóny, čo by mohlo mať negatívne dôsledky na stabilitu eurozóny ako celku; v tejto súvislosti kritizuje nedostatočnú disciplínu pri odstraňovaní rozpočtových deficitov v období rastu hospodárstva a zdôrazňuje, že členské štáty musia účinným spôsobom vyvíjať aktivity zamerané na dosiahnutie anticyklickej fiškálnej politiky najmä preto, aby boli lepšie pripravené na otrasy pochádzajúce z vonkajšieho prostredia; zdôrazňuje preto potrebu krátkodobej stratégie na zníženie štátnych dlhov a trvalo udržateľnej a kvalitnej stratégie rastu, ktorá v dlhodobom horizonte umožní znížiť štátny dlh na maximálnu hodnotu 60 %;

13. konštatuje, že v budúcnosti bude treba takisto dôsledne dodržiavať hlavné prvky PSR, keďže kritérium štátneho deficitu vo výške 3 % a maximálnej úrovne štátneho dlhu v hodnote 60 % bolo stanovené na základe ekonomických podmienok 90. rokov minulého storočia; zastáva názor, že členské štáty musia prísne dodržiavať PSR a Komisia musí nad tým dohliadať; domnieva sa, že obidve cieľové hodnoty pre dlh by sa mali považovať za hraničné hodnoty, ktorým je potrebné sa vyhýbať; konštatuje, že podmienkou hospodárskeho úspechu HMÚ je účinná koordinácia hospodárskej a finančnej politiky, aj keď by sa pri nej mala rešpektovať zásada subsidiarity; vyzýva Komisiu, aby preskúmala všetky možnosti na posilnenie preventívneho pôsobenia v rámci PSR; zdôrazňuje, že Komisia musí lepšie využívať existujúce nástroje dohľadu a že je potrebné, aby Euroskupina zintenzívnila proces skúmania vnútroštátnych rozpočtov v polovici obdobia;

14. podporuje názor Komisie, že zrevidovaný PSR je dôležitým politickým rámcom v čase veľmi napätých hospodárskych okolností a zdôrazňuje, že vykonávanie PSR by malo zabezpečiť, aby akékoľvek zhoršenie situácie z hľadiska verejných financií sprevádzali opatrenia primerané na riešenie situácie a zároveň aby sa obnovili udržateľné pozície; okrem toho sa domnieva, že rozpočtové politiky by mali plne využiť mieru flexibility, ktorú umožňuje revidovaný PSR a žiada Komisiu, aby členským štátom poskytla jasné usmernenie o uplatnení tejto flexibility;

15. domnieva sa, že trvalo udržateľné a stabilné makroekonomické prostredie si vyžaduje zlepšenie kvality verejných financií vrátane ďalšej konsolidácie rozpočtov, vysokej účinnosti verejných výdavkov a zvýšenia investícií do vzdelávania, ľudských zdrojov, výskumu, vývoja a infraštruktúry, ktoré prinesie rast a mohlo by podporiť zamestnanosť a ktoré rieši závažné spoločenské problémy, ako je zmena klímy, v súlade s cieľmi v oblasti zmeny klímy a energetického balíčka, ako aj ekonomická obnova po súčasnej finančnej kríze;

Utorok 18. novembra 2008

16. zastáva názor, že štrukturálne reformy by sa mali zameriavať na zvyšovanie produktivity lepším kombinovaním hospodárskej a sociálnej politiky, pričom by mala zároveň zostať zachovaná vysoká úroveň sociálneho dialógu, ako je uvedené v Lisabonskej stratégii;
17. konštatuje, že politika hospodárskej súťaže by mala byť doplnkom štrukturálnych politík, a vyjadruje podporu reštrukturalizácii hospodárstva;
18. varuje pred tým, aby sa umiernenosť v oblasti miezd vnímala ako hlavný prostriedok na dosiahnutie cenovej stability; v tejto súvislosti pripomína, že rastúca hospodárska súťaž v dôsledku globalizácie viedla k tlaku na mzdy smerom nadol a importovaná inflácia vyvolaná rastom cien ropy a iných komodít spôsobila stratu kúpnej sily spotrebiteľov; znovu pripomína svoje presvedčenie, že túto otázku treba riešiť predovšetkým prostredníctvom spravodlivejšieho prerozdelenia bohatstva;
19. domnieva sa, že mzdová a daňová politika sú efektívnymi nástrojmi hospodárskej stabilizácie a rastu; zastáva názor, že by sa malo zabezpečiť zvyšovanie reálnych miezd v súlade s úrovňou produktivity a že koordinácia daňovej politiky by sa mala selektívne využívať na dosiahnutie hospodárskych cieľov; domnieva sa, že boj proti podvodom týkajúcim sa priamych aj nepriamych daní je mimoriadne dôležitý a že by sa mal zintenzívniť; zdôrazňuje naliehavú potrebu posilniť kultúru podpory a účasti v rámci koncepcií riadenia podnikov a sociálnej zodpovednosti podnikov;
20. zdôrazňuje potrebu spravodlivých pravidiel pre vnútorný trh; domnieva sa preto, že honba za najnižšou mierou daní z príjmov právnických osôb je kontraproduktívna;
21. požaduje, aby členské štáty patriace do eurozóny posilnili účinnú koordináciu hospodárskej a finančnej politiky, najmä vytvorením koherentnej spoločnej stratégie v rámci Euroskupiny; podporuje návrh Komisie, aby sa od členských štátov požadovali strednodobé rámcové programy ich hospodárskych a finančných politík a aby sa kontrolovalo ich vykonávanie; zdôrazňuje, že každý členský štát musí prevziať zodpovednosť za zvládnutie štrukturálnych reforiem a zlepšenie svojej konkurencieschopnosti v rámci spolupráce tak, aby sa zachovala dôvera v euro a jeho akceptácia;
22. konštatuje, že rozdielne modely štrukturálnych reforiem a stupne otvorenosti prispeli k rozdielnym výsledkom členských štátov eurozóny; podporuje závery Komisie uvedené v jej oznámení o HMÚ@10 týkajúce sa nedostatočného pokroku viacerých ekonomík eurozóny a zväčšujúcich sa rozdielov medzi členskými štátmi eurozóny; vyzýva na pravidelné výmeny názorov a spoluprácu v rámci Euroskupiny s cieľom dosiahnuť spoločný cieľ urýchliť proces konvergenencie;
23. žiada Komisiu, aby pri vyhodnocovaní hospodárskych a fiškálnych údajov používala spoločné kritériá jednotným spôsobom; pripomína zodpovednosť Komisie a členských štátov týkajúcu sa spoľahlivosti štatistických údajov a požaduje, aby sa v budúcnosti prijímali rozhodnutia iba vtedy, ak nie sú pochybnosti o platnosti alebo správnosti dostupných údajov; žiada tiež, aby sa využila možnosť iniciovať vyšetrovanie, ak je rozdiel medzi počtom rokov v predpokladaných údajoch v programoch stability a konvergenencie a údajoch, ktoré je možné reálne očakávať;

Menová politika

24. pripomína svoju výraznú angažovanosť v prospech nezávislosti ECB;
25. konštatuje, že pravidelné správy ECB predkladané Európskemu parlamentu, najmä jeho Výboru pre hospodárske a menové veci, prispievajú k transparentnosti menovej politiky, a víta, že poslanci Európskeho parlamentu majú možnosť predkladať ECB otázky na písomné zodpovedanie týkajúce sa menovej politiky, čím sa zlepšuje zodpovednosť ECB voči občanom Únie; podporuje požiadavku týkajúcu sa intenzívnejšej verejnej diskusie o budúcnosti spoločnej menovej a peňažnej politiky v eurozóne;

Utorok 18. novembra 2008

26. domnieva sa, že dialóg o menovej politike medzi Európskym parlamentom a ECB bol úspešný a malo by sa na ňom ďalej stavať; očakáva zlepšenie menového dialógu o niekoľkých otázkach, akou je napríklad koordinácia dátumov pravidelných vypočítí prezidenta ECB s kalendárom ECB pre rozhodnutia menovej politiky tak, aby sa zlepšila analýza rozhodnutí, pričom by mala byť zachovaná možnosť prizvať prezidenta ECB v prípade potreby na diskusiu o aktuálnych problémoch;
27. konštatuje, že hlavným cieľom menovej politiky ECB je udržiavanie cenovej stability a že ECB sa usiluje o udržanie miery inflácie v strednodobom horizonte pod úrovňou 2 %, ale blízko tejto úrovne; poukazuje na to, že cieľ cenovej stability sa dá účinne dosiahnuť len vtedy, ak sa primerane pristupuje k základným príčinám inflácie; pripomína, že článok 105 Zmluvy o ES ukladá tiež ECB úlohu podporovať všeobecné hospodárske politiky Spoločenstva;
28. zastáva názor, že ECB by mala prejsť na režim priamych inflačných cieľov, pri ktorom by bol cieľ miery inflácie vyjadrený bodom doplnený intervalom povolených odchýlok voči cieľovej miere inflácie; vyzýva ECB, aby zverejňovala svoje predpovede vývoja inflácie; takýto krok smerom k režimu priamych inflačných cieľov by nemal znemožniť zameranie sa na dynamiku menových agregátov s cieľom predísť prípadným novým bublinám v oblasti správy aktív;
29. domnieva sa, že inflácia je celosvetovým javom a že v otvorenej ekonomike proti nej nemožno bojovať len samotnou menovou politikou EÚ;
30. zdôrazňuje svoju ochotu preskúmať pred rokom 2010 možnosti zdokonalenia postupu na vymenovanie členov Výkonnej rady ECB; považuje za dôležité, aby boli členmi výkonnej rady osoby s akademickými a/alebo profesionálnymi skúsenosťami pochádzajúce z rôznych oblastí ekonomického, menového a finančného sektora; upozorňuje na svoje žiadosti, aby Výkonná rada ECB mala deväť členov s výlučnou zodpovednosťou za stanovovanie úrokových sadzieb, čím by sa nahradil systém existujúci v súčasnosti a zabránilo by sa ešte zložitejšiemu riešeniu, o ktorom sa pre budúcnosť rozhodlo; naliehavo žiada prijatie zodpovedajúcej zmeny zmluvy;

Integrácia finančných trhov a dohľad nad nimi

31. je presvedčený o tom, že finančná integrácia by mala okrem väčšej stability a likvidity na vnútornom trhu priniesť aj väčší hospodársky rast a vyššiu konkurencieschopnosť;
32. berie na vedomie, že hlavné finančné centrum v EÚ je mimo eurozóny; pripomína však, že právne predpisy ES sa vzťahujú na všetky členské štáty a účastníkov trhu, ktorí sa aktívne podieľajú na vnútornom trhu; domnieva sa, že EÚ naliehavo potrebuje rozšíriť štruktúru dohľadu, pričom musí zohľadniť špecifickú úlohu ECB;
33. zastáva názor, že je ešte potrebné vyvinúť veľké úsilie v oblasti zúčtovania a vyrovnania cezhraničných transakcií s cennými papiermi, kde doteraz neexistuje skutočná integrácia;
34. zdôrazňuje, že v oblasti retailových služieb je potrebná väčšia integrácia bez toho, aby táto integrácia ohrozila ochranu klienta; je presvedčený o tom, že je potrebné zlepšiť mobilitu klientov, finančnú gramotnosť, prístup k základným službám a porovnatelnosť produktov;
35. zo strednodobého hľadiska považuje za potrebnú europeizáciu štruktúry finančného dohľadu, transparentnosť finančných trhov, účinné pravidlá hospodárskej súťaže a primerané riadenie a dohľad v záujme zlepšenia krízového riadenia a spolupráce medzi Európskym systémom centrálnych bánk, orgánmi dohľadu, vládami a účastníkmi trhu; zastáva názor, že integrovaný, komplexný (týkajúci sa všetkých sektorov), konzistentný a koherentný rámec v oblasti dohľadu, založený na zabezpečení vyváženého prístupu pri riadení

Utorok 18. novembra 2008

cezhraničného rozloženia finančného rizika na základe harmonizovaných právnych predpisov, by znížil náklady na zabezpečenie zhody v prípade činností patriacich do viacerých jurisdikcií; konštatuje, že by sa malo zabrániť nadmernej regulácii (tzv. gold plating – regulácii nad rámec minimálnych požiadaviek stanovených v právnych predpisoch ES), ako aj regulačnej arbitráži; žiada Komisiu, aby predložila návrhy na prehodnotenie súčasnej štruktúry dohľadu v súlade s týmito zásadami; zastáva názor, že všetky úlohy ECB týkajúce sa dohľadu by sa mali rozšíriť za hranice eurozóny prostredníctvom Európskeho systému centrálnych bánk;

36. víta memorandum o porozumení vzťahujúce sa na spoluprácu medzi orgánmi finančného dohľadu, centrálnymi bankami a ministerstvami financií Európskej únie v oblasti cezhraničnej finančnej stability, ktoré bolo schválené na jar 2008; zdôrazňuje však, že memorandum o porozumení je iba tzv. mäkkou legislatívou (soft law) a závisí od ochoty členských štátov spolupracovať; zastáva názor, že hoci je veľmi ťažké ex ante definovať pravidlá o rozdelení nákladov, činnosť týkajúca sa krízového riadenia by mala pokračovať;

37. zdôrazňuje, že Európska únia ako najväčší hospodársky priestor na svete s najväčšími finančnými trhmi by mala zastávať z medzinárodného hľadiska vedúcu úlohu v oblasti reformovania systému na reguláciu finančných služieb v prospech všetkých dotknutých krajín a v záujme celkovej stability; domnieva sa, že vo svete čoraz integrovanejších finančných trhov a finančných inovácií, ktoré môžu mať do určitej miery destabilizačné účinky na reálnu ekonomiku a prinášať systémové riziká, by sa finančná stabilita mala stať základným cieľom tvorby politík; je presvedčený o tom, že všetky ambiciózne rozhodnutia prijaté na úrovni EÚ sa stanú príkladom, ktorý budú chcieť nasledovať ďalšie krajiny, a v tejto súvislosti zdôrazňuje zodpovednosť riešiť aj globálne problémy či problémy spojené s presúvaním činnosti do zahraničia (tzv. problémy „off shore“); zastáva názor, že zároveň s takouto regulačnou činnosťou je potrebné riešiť otázku politickej zodpovednosti medzinárodných regulačných orgánov;

38. požaduje, aby Komisia preskúmala možnosť zavedenia európskych dlhopisov a vypracovala dlhodobú stratégiu, ktorá popri vnútroštátnych dlhopisoch členských štátov umožní vydávanie takýchto dlhopisov v rámci eurozóny; poukazuje na potrebu vyhodnotiť ich dôsledky tak na medzinárodné finančné trhy, ako aj na HMÚ;

Rozšírenie eurozóny

39. požaduje, aby všetky členské štáty, ktoré nepatria do eurozóny, dodržiavali maastrichtské kritériá, ako aj reformovaný a všeobecne pružný PSR; domnieva sa, že Komisia musí zabezpečiť prísny výklad PSR a používanie kritérií vylúčenia pred každým možným prístupom; domnieva sa, že je potrebné zabezpečiť rovnaký prístup vo vzťahu k členským štátom v eurozóne a k tým, ktoré si želajú do nej vstúpiť; v tejto súvislosti konštatuje, že dlhodobú stabilitu eurozóny treba považovať za cieľ spoločného záujmu a že rozšírenie musí sprevádzať stabilita; považuje za nevyhnutné, aby členské štáty v eurozóne a členské štáty s osobitným štatútom dôsledne plnili svoje povinnosti a nevyvolávali pochybnosti týkajúce sa spoločných cieľov cenovej stability, nezávislosti ECB, rozpočtovej disciplíny alebo upevňovania rastu, zamestnanosti a konkurencieschopnosti z ich strany;

40. domnieva sa, že členské štáty mimo eurozóny, ktoré spĺňajú maastrichtské kritériá a podľa zmluvy nemajú výnimku, by mali prijať spoločnú menu čo najskôr;

41. zdôrazňuje skutočnosť, že členstvo v eurozóne si vyžaduje úplné dodržiavanie maastrichtských kritérií uvedených v zmluve a v protokole k článku 121 zmluvy, ktorými sú: vysoký stupeň cenovej stability a jej trvalá udržateľnosť, verejné financie bez nadmerného deficitu, členstvo v mechanizme výmenných kurzov (ERM II) počas aspoň dvoch rokov, dodržiavanie normálneho fluktuálneho rozpätia, vyrovnaná miera dlhodobých úrokových sadzieb, kompatibilita právnych predpisov s ustanoveniami Maastrichtskej zmluvy týkajúcimi sa HMÚ a nezávislá centrálna banka;

42. zastáva názor, že jedným z najnáročnejších aspektov prístúpenia do eurozóny je zabezpečenie trvalej udržateľnosti maastrichtských kritérií; zdôrazňuje však, že maastrichtské kritériá sú súčasne aj prvým krokom k udržiavaniu pokroku v reformných procesoch vrátane úsilia v oblasti štrukturálnych reforiem, investícií a hospodárskej koordinácie;

Utorok 18. novembra 2008

43. víta prísnejší a účinný dohľad nad členskými štátmi, ktoré sa podieľajú na ERM II a želajú si pripojiť sa k eurozóne, a nad hospodárskym vývojom týchto štátov; konštatuje, že úspešná účasť v ERM II musí zostať skutočným predpokladom, a nielen druhotnou požiadavkou členstva v eurozóne; rovnaké prístupové požiadavky sa musia uplatňovať na všetky členské štáty vstupujúce do eurozóny;

44. považuje pretrvávajúce a úspešné rozširovanie eurozóny za významnú výzvu počas nadchádzajúcich rokov a domnieva sa, že tejto zmene bude treba prispôbiť inštitucionálne normy pre ECB a rozhodovací proces ECB a že v rámci rotačného modelu bude potrebné zohľadniť hospodársky význam jednotlivých členských štátov;

45. v súvislosti s rozširovaním eurozóny zdôrazňuje potrebu dosiahnutia vysokej úrovne konvergencie reálnej ekonomiky s cieľom obmedziť tlak v hospodárstve eurozóny a v členských krajinách uchádzajúcich sa o vstup do eurozóny; domnieva sa, že by sa v tejto súvislosti mali vytvoriť nástroje v prospech členských štátov zapojených do eurozóny, v ktorej by jednotná menová politika mohla mať zvlášť zblížujúci účinok;

46. zdôrazňuje, že je v záujme budúcich rozšírení dôležité, aby sa vytvorili ciele intervencie na podporu členských štátov mimo eurozóny, ktoré najviac zasiahla súčasná finančná kríza;

Komunikácia

47. zdôrazňuje, že zatiaľ čo v eurozóne sa doteraz udržal vysoký stupeň cenovej stability, počas posledných 10 rokov sa „pocitovaná inflácia“ výrazne líšila od nižšej skutočnej miery inflácie v členských štátoch; požaduje preto lepšie informovanie obyvateľstva a objasnenie skutočností týkajúcich sa potreby a fungovania HMÚ, najmä s ohľadom na cenovú stabilitu, medzinárodné finančné trhy a výhody stability v eurozóne v období medzinárodných finančných kríz;

48. domnieva sa, že jednotná mena zostáva prioritou pre komunikáciu v Európskej únii; je presvedčený, že verejnosti sa musia naďalej sprostredkovať a podrobne vysvetľovať prínosy eura a HMÚ – cenová stabilita, nízka úroková miera hypotekárnych úverov, ľahšie cestovanie, ochrana voči fluktuáciám výmenných kurzov a externým šokom; je presvedčený, že osobitný dôraz by sa mal klásť na informovanie európskych občanov, spotrebiteľov a malých a stredných podnikov, ktorí nedisponujú dostatočnými kapacitami na okamžité prispôbenie sa novému vývoju a novým situáciám v súvislosti s eurom, a na sprostredkovanie aktuálnych informácií;

49. vyzýva ECB, aby vo svojej výročnej správe alebo v samostatnej správe začala každoročne kvantitatívne analyzovať prínosy eura pre bežných občanov, s konkrétnymi príkladmi pozitívnych vplyvov eura na každodenný život ľudí;

50. domnieva sa, že komunikácia má mimoriadny význam pre prípravu zavedenia eura v členských štátoch, ktoré plánujú vstúpiť do eurozóny; konštatuje, že komunikácia týkajúca sa rozšírenia eurozóny je dôležitá aj pre všetky členské štáty patriace do eurozóny;

51. domnieva sa, že Komisia musí zamerať svoje úsilie na pomoc členským štátom pripraviť ich občanov na prijatie eura prostredníctvom intenzívnej informačnej kampane, dohliadaním nad jej realizáciou, ak už prebieha, a poskytovaním správ o osvedčených postupoch pri implementácii vnútroštátnych akčných plánov na prijatie eura; domnieva sa, že pre prechod na euro v nových členských štátoch, nasledujúce rozšírenie a prípravu nových kandidátskych krajín budú pravdepodobne užitočné aj osvedčené postupy z predchádzajúcich prechodov na euro a know-how, ktoré sa pri nich získalo;

Medzinárodná úloha eura a vonkajšie zastúpenie

52. víta skutočnosť, že euro sa rýchlo stalo druhou najvýznamnejšou rezervnou a transakčnou menou po americkom dolári s 25 % podielom na celosvetových devízových rezervách; berie na vedomie, že najmä v krajinách susediacich s eurozónou zohráva euro významnú úlohu ako mena, v ktorej sa uskutočňuje financovanie, a že výmenné kurzy týchto krajín sú naviazané na euro; jednoznačne súhlasí s názorom ECB, že zavedenie eura je posledným krokom na ceste k štruktúrovanému procesu konvergencie v rámci EÚ a že euro je teda možné zaviesť jedine na základe Zmluvy o ES;

53. zastáva názor, že politický program v oblasti HMÚ v nasledujúcom desaťročí bude poznamenaný medziiným aj výzvami, ktoré vyplývajú z fungovania rýchlo sa rozvíjajúcich ázijských ekonomík a súčasnej celosvetovej finančnej krízy; vyjadruje poľutovanie nad tým, že napriek rastúcej celosvetovej úlohe eura úsilie zlepšiť vonkajšie zastúpenie eurozóny vo finančnej a menovej oblasti príliš nepokročilo; zdôrazňuje, že eurozóna si musí vypracovať medzinárodnú stratégiu zodpovedajúcu medzinárodnému postaveniu svojej meny;

54. pripomína, že najúčinnším spôsobom, akým môže eurozóna zosúladiť svoj vplyv so svojou hospodárskou váhou, je vypracúvanie spoločných stanovísk a konsolidácia svojho zastúpenia až po získanie samostatného kresla v príslušných medzinárodných finančných inštitúciách a na medzinárodných finančných fórach; vyzýva členské štáty eurozóny, aby okrem iného hovorili jednotným jazykom o otázkach politik týkajúcich sa výmenných kurzov;

55. zdôrazňuje, že euro sa používa ako národná mena mimo eurozóny; domnieva sa, že treba analyzovať dôsledky takéhoto používania;

56. poukazuje na to, že významná úloha eura na medzinárodných finančných trhoch so sebou prináša záväzky a že účinky menovej politiky a politiky rastu v eurozóne sa pociťujú na celom svete; zdôrazňuje zvýšený význam eura pre medzinárodný obchod a služby ako stabilizátora v globálnom prostredí, ako hnacej sily pre integráciu finančných trhov a ako základu pre väčšie priame investície a cezhraničné zlučovanie spoločností, keďže náklady na transakcie môžu byť podstatne nižšie; žiada, aby bola vypracovaná štúdia o globálnej nerovnováhe a úlohe eura a o možných scenároch prispôsobenia sa s cieľom lepšie pripraviť EÚ na zvládnutie veľkých otrasov pochádzajúcich z vonkajšieho prostredia;

57. navrhuje výraznejšiu spoluprácu orientovanú na budúcnosť a posilnenie medzinárodného dialógu medzi orgánmi zodpovednými za najdôležitejšie menové bloky na zlepšenie riadenia medzinárodných kríz a pomoc pri riešení dôsledkov pohybov meny na reálnu ekonomiku; pripomína úspešný spoločný krízový manažment na začiatku nedávnej krízy v segmente hypoték s nižšou bonitou v USA a krízy bezprostredne po udalostiach z 11. septembra 2001, ktorý umožnil predísť okamžitému znehodnoteniu dolára;

58. podporuje zámer Komisie posilniť vplyv HMÚ v medzinárodných finančných inštitúciách prostredníctvom spoločnej pozície EÚ sprostredkovej vybranými zástupcami, napríklad prezidentom Euroskupiny, Komisiou a prezidentom ECB; konštatuje, že v skutočnosti sa už prezident Euroskupiny, Komisia a prezident ECB môžu ako pozorovatelia zúčastňovať diania v najvýznamnejších medzinárodných finančných inštitúciách; požaduje však lepšiu koordináciu európskych pozícií, aby bola spoločná európska menová politika v budúcnosti zastupovaná svojimi legitímnymi zástupcami; očakáva, že bude sformulovaná pozícia eurozóny o politikách jej hlavných partnerov v oblasti výmenných kurzov; vyzýva prezidenta Euroskupiny, aby zastupoval eurozónu na Fóre finančnej stability (FSF); navrhuje zmenu a doplnenie štatútu Medzinárodného menového fondu (MMF) tak, aby umožňovali členstvo hospodárskym blokom a organizáciám;

59. zdôrazňuje, že v otázke reformy medzinárodných finančných inštitúcií je potrebný spoločný prístup EÚ, ktorá by mala prihliadať na hospodársku situáciu na celom svete a zohľadniť tiež vznik nových hospodárskych veľmocí;

Utorok 18. novembra 2008

60. vyjadruje poľutovanie nad tým, že Komisia v rámci oznámenia EMU@10 neuskutočnila podrobnejšiu a presnejšiu analýzu o medzinárodnej úlohe eura; vyzýva Komisiu, aby vypracovala podrobnú správu o vonkajšom rozmere spoločnej menovej politiky a jej vplyvoch na hospodársku a obchodnú výkonnosť eurozóny;

61. zdôrazňuje, že menová politika niektorých partnerov EÚ je zameraná na podhodnotenie ich mien, čo má nepriaznivé dôsledky na obchod a môže byť vnímané ako netarifná prekážka medzinárodného obchodu;

Hospodárske nástroje a riadenie a správa HMÚ

62. domnieva sa, že všetky dotknuté strany – Európsky parlament, Rada, Komisia, Euroskupina a sociálni partneri na úrovni EÚ a na vnútroštátnej úrovni – by mali spolupracovať, aby upevnili budúcu činnosť HMÚ v oblasti hospodárskeho riadenia a správy na základe týchto návrhov:

- a) integrované usmernenia by sa ako základná súčasť Lisabonskej stratégie a najdôležitejší hospodársky nástroj mali zameriavať na vzájomne inšpirujúce reformy v oblastiach zamestnanosti, životného prostredia a sociálneho zabezpečenia, a to v záujme vyváženého použitia kombinovaných politík;
- b) integrované usmernenia by mali stanoviť široký rámec pre užšiu koordináciu hospodárskej politiky s cieľom zosúladiť národné programy reforiem (NPR), pričom by sa však zohľadnila hospodárska rozmanitosť a odlišné národné tradície; mal by sa ustanoviť postup konzultácie národných parlamentov týkajúci sa programov stability a konvergencie a NPR;
- c) malo by sa vytvoriť užšie prepojenie medzi integrovanými usmerneniami, najmä všeobecnými usmerneniami hospodárskej politiky (VUHP) a programami stability a konvergencie; programy stability a konvergencie a NPR by sa mohli prezentovať v rovnakom čase (každoročne začiatkom jesene) po rozprave v národnom parlamente; VUHP by mohli zahŕňať spoločné rozpočtové ciele v súlade s preventívnou časťou PSR;
- d) vlády členských štátov by pri rozhodovaní o vnútroštátnych rozpočtoch mali zohľadňovať integrované usmernenia a odporúčania špecifické pre jednotlivé krajiny, ako aj celkovú rozpočtovú situáciu v eurozóne; rozdielne fiškálne kalendáre v jednotlivých štátoch a hlavné predpoklady použité v príslušných prognózach by sa mali zosúladiť, aby nevznikali rozdiely zapríčinené použitím rôznych makroekonomických predpovedí (celosvetový rast, rast EÚ, cena za barel ropy, úrokové miery) a ďalších parametrov; vyzýva Komisiu, Eurostat a členské štáty, aby vyvinuli úsilie smerom k vymedzeniu nástrojov na zlepšenie porovnateľnosti vnútroštátnych rozpočtov, pokiaľ ide o výdavky v rôznych kategóriách;
- e) ak je to možné, malo by sa vydávať viac formálnych odporúčaní pre členské štáty patriace do eurozóny, ako je napríklad stanovovanie cieľov v oblasti strednodobých výdavkov, špecifických štrukturálnych reforiem, investícií a kvality verejných financií; v súvislosti s NPR by sa tiež mal presadzovať štandardizovanejší systém predkladania správ bez toho, aby sa narušili národné reformné priority; všetky záväzky, ciele a štandardy by sa mali v plnej miere začleniť do integrovaných usmernení a NPR, aby sa zlepšila koherentnosť a účinnosť hospodárskeho riadenia a správy;
- f) dlhodobá stratégia zníženia vnútroštátnych dlhov pod maximálnu úroveň 60 % HDP by sa v dobrých časoch mala začleniť do rámca hospodárskeho riadenia a správy, pretože by sa tým znížili náklady na riadenie dlhu a náklady na kapitál pre súkromné investície;

Utorok 18. novembra 2008

- g) mal by sa vytvoriť rámec pre členské štáty patriace do eurozóny, ktorý by ich zaväzoval konzultovať medzi sebou a s Komisiou pred prijímaním významných rozhodnutí hospodárskej politiky, ako napríklad v prípade opatrení na riešenie zvýšených cien potravín a energií;
- h) hospodárska koordinácia by mala nadobudnúť formu integrovanej európskej stratégie v oblasti hospodárstva a zamestnanosti vychádzajúcej z existujúcich nástrojov hospodárskej politiky – konkrétne Lisabonskej stratégie, integrovaných usmernení, stratégie trvalo udržateľného rozvoja a programov konvergencie a stability; vyzýva vlády členských štátov, aby pod vedením prezidenta Euroskupiny koherentným spôsobom podporovali hospodársku činnosť v rovnakom čase a rovnakým smerom;
- i) v rámci európskej stratégie v oblasti hospodárstva a zamestnanosti uvedenej pod písmenom h) by sa mal uznať potenciál nových a ekologických technológií ako základného piliera ekonomického rastu spolu s kombinovanými makroekonomickými politikami;
- j) malo by sa uľahčiť financovanie inovačných podnikov, najmä malých a stredných podnikov, napríklad tým, že Európska investičná banka vytvorí „Európsky fond na podporu inteligentného rastu“;
- k) vo výročnej správe o eurozóne by sa mal uvádzať praktickejší súbor nástrojov a hodnotení, aby bolo možné viesť podrobnejší dialóg medzi rôznymi orgánmi EÚ, ktoré sa zaoberajú hospodárskym riadením a správou;
- l) je potrebné vytvoriť kódex správania pre vzťahy medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou, ktorý by zaručil primeranú spoluprácu a plné zapojenie týchto troch inštitúcií EÚ do príslušného procesu dodatočného spracovania integrovaných usmernení, keďže treba ustanoviť kľúčové hospodárske nástroje;
- m) mala by sa nasledujúcim spôsobom posilniť inštitucionálna štruktúra koordinácie hospodárskej politiky:
- mali by sa vytvoriť útvary Euroskupiny aj v oblasti konkurencieschopnosti/priemyslu, životného prostredia, zamestnanosti a vzdelávania,
 - pre Euroskupinu by sa malo poskytnúť lepšie inštitucionálne prostredie a viac ľudských zdrojov,
 - mandát prezidenta Euroskupiny by mal byť v súlade s hospodárskymi cyklami obsiahnutými v integrovaných usmerneniach,
 - Výbor pre hospodársku politiku by mal byť včlenený do Hospodárskeho a finančného výboru, aby sa vytvoril jediný a koherentný prípravný orgán pre Radu pre hospodárske a finančné záležitosti a Euroskupinu,
 - zástupcovi Európskeho parlamentu by mal byť udelený štatút pozorovateľa v rámci Euroskupiny a na neformálnych zasadnutiach Rady,
 - spoločné zasadnutia trojky a zástupcov Európskeho parlamentu a Komisie by sa mali organizovať štyrikrát ročne a v prípade potreby spoločne s Euroskupinou;
- n) mal by sa ustanoviť pravidelnejší a štruktúrovanejší dialóg o makroekonomických otázkach medzi Európskym parlamentom, Komisiou a Euroskupinou, podobný dialógu o menových otázkach medzi Európskym parlamentom a ECB, ktorý by prebiehal aspoň raz za štvrtrok s cieľom prehĺbiť súčasné rámce a venovať sa diskusii o problémoch, ktorým čelí ekonomika eurozóny; a
- o) mal by sa ustanoviť aktívny dialóg medzi Európskym parlamentom, Euroskupinou, ECB a Európskym hospodárskym a sociálnym výborom na účely diskutovania o vhodnom politickom mixe;

Utorok 18. novembra 2008

63. zastáva názor, že politický program v oblasti HMÚ v nasledujúcom desaťročí bude poznamenaný najmä výzvami, ktoré priniesli súčasné otrasy finančných trhov a ich dôsledky pre reálnu ekonomiku; v tejto súvislosti pozitívne vníma, že členské štáty v eurozóne sú lepšie vybavené na zvládnutie veľkých otrasov ako v minulosti vďaka spoločnej menovej politike a reformám uskutočneným v posledných rokoch; s cieľom bojovať proti spomaleniu ekonomického rastu a vysokej inflácii však požaduje:

- a) koordinovanú reakciu na úrovni EÚ, založenú na spoločnom porozumení problémov a spoločných nadväzujúcich opatreniach pri akceptovaní niektorých vnútroštátnych špecifik, vrátane koordinácie NPR;
- b) ambiciózne a prispôsobené NPR a záväzok k ich vykonávaniu vrátane revízie vnútroštátnych rozpočtov s cieľom reagovať na najnovšie hospodárske prognózy, čeliť hospodárskej recesii a podporovať rast pri súčasnom zabezpečení intenzívneho dialógu so sociálnymi partnermi;
- c) opatrenia na podporu malého a stredného podnikania, najmä na doplnenie aktuálnej činnosti Európskej investičnej banky a na zabezpečenie stálych úverových liniek bankového systému smerom k malým a stredným podnikom;
- d) definíciu cielených opatrení na ochranu zraniteľných skupín pred dôsledkami súčasnej finančnej krízy;
- e) úplnú a včasnú realizáciu plánu finančných služieb vrátane nadväzujúcich činností a vyššiu efektivitu dohľadu pokiaľ ide o súčasnú finančnú krízu;
- f) zdokonalenie opatrení na riešenie krízy skvalitnením predpisov EÚ v oblasti likvidácie podnikov a stanovenie jasne definovaných a jednotnomyseľne prijateľných opatrení týkajúcich sa rozdelenia zaťaženia medzi príslušné členské štáty v prípade platobnej neschopnosti v rámci cezhraničných finančných skupín;
- g) dokončenie tvorby nástrojov plánovania menovej politiky prostredníctvom komplexnej analýzy faktorov vplývajúcich na stabilitu a fungovanie finančného systému (okrem iného pokiaľ ide o menovú politiku, rozvoj úverových a finančných aktív, charakteristiky nových produktov a koncentráciu rizík a likvidity);
- h) aktívne zapojenie Európy v rámci medzinárodných fór, menovite FSF a MMF a zintenzívnenie spoločných procesov politického rozhodovania;
- i) jednotné vystupovanie EÚ v rámci G8, vnímanie úlohy EÚ ako účinnejšieho celosvetového orgánu ekonomického rozhodovania a zároveň prispôsobenie tejto úlohy dôsledkom globalizácie a dominantnejším globálnym finančným trhom;
- j) lepšiu a účinnejšiu koordináciu medzi Svetovou obchodnou organizáciou a inštitúciami z Bretton Woods (MMF a skupinou Svetovej banky) s cieľom bojovať proti špekuláciám a riešiť výzvy spôsobené vážnou krízou;
- k) vzhľadom na súčasné závažné menové turbulencie usporiadať pod záštitou MMF svetovú konferenciu o mene, na ktorej by sa z globálneho hľadiska diskutovalo o menových otázkach; a tiež sa zamyslieť nad možnosťou vytvorenia mechanizmu v rámci MMF na urovnávanie sporov v oblasti meny;

*

* *

64. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii, Európskej centrálnej banke, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru, prezidentovi Euroskupiny a vládam a parlamentom členských štátov.